

ความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

The Relationship Between Learning Style and Academic Achievement Among Nursing Students of The Royal Thai Army Nursing College

ปราณี อ่อนศรี*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนพยาบาลกองทัพบก ชั้นปีที่ 4 จำนวน 98 คนโดยเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ตามทฤษฎีของกราชและไรซ์แมน (Grasha and Reichmann) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้ไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบก มีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 3.66 และมีลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย คือ 2.57 เมื่อพิจารณาจำนวนคนจำแนกตามลีลาการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบก มีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด จำนวน 58 คน (ร้อยละ 53.21) แบบร่วมมือ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 22.02) แบบพึ่งพา จำนวน 9 คน (ร้อยละ 8.26) แบบอิสระ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 9.17) แบบแข่งขันและแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด จำนวน 6 คน (ร้อยละ 3.67) เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์ พบว่าลีลาการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($p > .05$)

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่านักเรียนพยาบาลกองทัพบก มีลีลาการเรียนรู้ที่แตกต่างกันโดยมีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไรก็ตามการจัดการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย เพื่อตอบสนองลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน อันจะส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนรู้และนำมาซึ่งประสิทธิภาพในการเรียนรู้

คำสำคัญ: ลีลาการเรียนรู้ นักเรียนพยาบาลกองทัพบก

Abstract

The purpose of this study were to explore learning style of army nursing students and determine relationship between learning style and academic achievement among nursing students. The 98 senior nursing students was selected by purposive sampling technique to complete the questionnaire which based on Grasha and Reichmann's theory. The data were analyzed by using mean, standard deviation and Chi-square.

The results revealed that there were various learning styles among nursing students. Six learning style were found in nursing students which include 58 participant (53.21%), 24 collaborative (22.02%), 9 dependent (8.26%), 10

* กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร), พันตรีหญิง อาจารย์พยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก

independent (9.17%), 4 cōmpetitive (3.67%) and 4 avoidance (3.67%) learning style. Most of nursing students used participant learning style ($X = 3.66$, $SD = 0.51$) and avoidance learning style was used the least ($X = 2.57$, $SD = 0.57$). The study was also found that there was insignificantly relationship between each learning style and academic achievement. ($P > .05$)

The results were suggested that there were different type of learning styles among nursing students. Although learning style was not significantly related to academic achievement, nursing educators should provide learning activities which suitable for different learning style among nursing students.

Keyword: learning style, nursing student

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ลีลาการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่ทำให้บุคคลได้ใช้ศักยภาพของตนเอง ในการคิดและเรียนรู้ ซึ่งจำแนกออกเป็นแบบต่างๆ กัน ขึ้นกับทฤษฎี หลักการ หรือแนวคิด ที่ผู้จำแนกยึดเป็นหลักเกณฑ์ในการจำแนก บุคคลต่างบุคลิกมักมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ผู้ที่กำลั้งศึกษามักสรรหาลีลาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพในการเรียนของตนให้ดีที่สุด อนึ่ง ลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน มีผลต่อความสำเร็จทางการเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นและ ผู้เรียนจะสามารถจดจำข้อมูลที่เรียนได้นานขึ้น เมื่อวิธีการสอน วัสดุ/สื่อการสอนและสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน² จึงกล่าวได้ว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องลีลาการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการส่งเสริมประสิทธิภาพของการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ เนื่องจากวิธีการเรียนนั้นมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงควรมีความเหมาะสมกับธรรมชาติของตน เพื่อให้การเรียนการสอนในวิชานั้นๆ บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรให้มากที่สุด ผู้สอนจึงต้องเข้าใจลักษณะของผู้เรียนว่ามีลักษณะอย่างไร เพราะแต่ละคนย่อมมีลักษณะเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไปในหลายๆ ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการเรียน วิธีการคิด หรือที่เรียกว่าลีลาการเรียนรู้ (Learning styles) ถ้าผู้สอนทราบถึงลีลาการเรียนรู้ ก็จะทำให้เข้าใจถึงลักษณะของผู้เรียน อีกทั้งสามารถพัฒนากลวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแบบการเรียนรู้และตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น ผู้สอนจึงต้องคำนึงถึงวิธีการเรียนหรือแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นความจำเป็นที่ครูต้องสำรวจวิธีการเรียนของนักเรียน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสะท้อนภาพลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่ใช้ในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบ สะดวก และเกิดผลต่อการเรียนรู้ได้ดีที่สุด³

การเรียนรู้ระดับอุดมศึกษา มีพันธกิจของการอุดมศึกษา คือ การให้การฝึกอบรมอันรวมถึงสาขาวิชาเฉพาะ วิชาพื้นฐานและวิชาต่างๆ ที่ให้ความรู้ทั่วไปในการดำรงชีวิต สถาบันอุดมศึกษาจะต้องพัฒนา “จิตใจแห่งการใฝ่รู้” ให้แก่นักศึกษาและพัฒนา นักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ ซึ่งการปฏิรูปการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย การจัดการเรียนการสอนจะต้องยึด

นักศึกษาเป็นศูนย์กลางเน้น “การเรียนรู้” มากกว่า “การสอน” โดยให้นักศึกษารู้จักวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีจิตใจแห่งการใฝ่รู้ รู้จักแสวงหาความรู้ตลอด ฝึกให้มีความสามารถในการ วิพากษ์ หรือการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีความคิดริเริ่ม มีทักษะในการประกอบอาชีพอิสระและยึดมั่นในวัฒนธรรมสันติ⁴ ซึ่งหลักสูตรในสถาบันระดับอุดมศึกษามีโครงสร้างที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว คือ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อสนองตอบความมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข⁵ สอดคล้องกับวิทยาลัยพยาบาลกองทัพบกที่มีการจัดหลักสูตรการพยาบาลศาสตรบัณฑิตในรูปแบบที่เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีศักยภาพและเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ดังนั้นการตระหนักถึงลีลาการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก

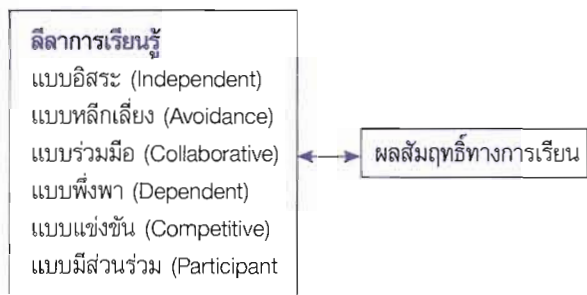
สมมติฐานการวิจัย

ลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบกมีความสัมพันธ์กัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552 จำนวน 98 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนพยาบาลกองทัพบก ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 98 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้ คือ แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ (student learning styles questionnaire) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ^๑ โดยการใช้แนวคิดการจำแนกวิธีการเรียนของกรashaและไรช์แมน^๒ (Grasha and Reichmann) มีการแบ่งลีลาการเรียนรู้ออกเป็น 6 แบบ คือ แบบอิสระ (Independent) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) แบบร่วมมือ (Collaborative) แบบพึ่งพา (Dependent) แบบแข่งขัน (Competitive) และแบบมีส่วนร่วม (Participant)

เครื่องมือวัดวิธีการเรียนตามแนวคิดของกรashaและไรช์แมน (Grasha and Reichmann) เป็นแบบประเมินตนเองตามรายการที่

กำหนดไว้ในช่องข้อความ จำนวน 60 ข้อความ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วประเมินตนเองว่าตรงกับระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงในแต่ละข้อความ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 6 รูปแบบ รูปแบบละ 10 ข้อ ในรูปแบบของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert's scales)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ตามทฤษฎีของ กรashaและไรช์แมน (Grasha and Reichmann) ให้แก่นักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552 จำนวน 98 คน เมื่อเก็บแบบสอบถามได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น 98 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 ลีลาการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก วิเคราะห์และทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 98 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก

ลีลาการเรียนรู้											
แบบมีส่วนร่วม		แบบร่วมมือ		แบบพึ่งพา		แบบอิสระ		แบบแข่งขัน		แบบหลีกเลี่ยง	
$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
3.66	0.51	3.46	0.38	3.36	0.3	3.16	0.41	2.82	0.49	2.57	0.57

จากตาราง พบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบกมีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 3.66 และมีลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 2.57

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลีลาการเรียนรู้

ลีลาการเรียนรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบมีส่วนร่วม	58	53.21
2. แบบร่วมมือ	24	22.02
3. แบบพึ่งพา	9	8.26
4. แบบอิสระ	10	9.17
5. แบบแข่งขัน	4	3.67
6. แบบหลีกเลี่ยง	4	3.67

จากตาราง พบว่านักเรียนพยาบาลกองทัพบก มีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุดจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 53.21 แบบแข่งขันและแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด จำนวนแบบละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.67

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ลีลาการเรียนรู้

แบบอิสระ (Independent)
แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance)
แบบร่วมมือ (Collaborative)
แบบพึ่งพา (Dependent)
แบบแข่งขัน (Competitive)
แบบมีส่วนร่วม (Participant)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552

กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนพยาบาลกองทัพบก ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 98 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้เลือกใช้ คือ แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ (student learning styles questionnaire) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ⁶ โดยการใช้แนวคิดการจำแนกวิธีการเรียนของกรashaและไรซ์แมน⁷ (Grasha and Reichmann) มีการแบ่งลีลาการเรียนรู้ออกเป็น 6 แบบ คือ แบบอิสระ (Independent) แบบหลีกเลี่ยง (Avoidance) แบบร่วมมือ (Collaborative) แบบพึ่งพา (Dependent) แบบแข่งขัน (Competitive) และแบบมีส่วนร่วม (Participant)

เครื่องมือวัดวิธีการเรียนตามแนวคิดของกรashaและไรซ์แมน (Grasha and Reichmann) เป็นแบบประเมินตนเองตามรายการที่

กำหนดไว้ในช่องข้อความ จำนวน 60 ข้อความ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วประเมินตนเองว่าตรงกับระดับการปฏิบัติที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงในแต่ละข้อความ ซึ่งครอบคลุมทั้ง 6 รูปแบบ รูปแบบละ 10 ข้อ ในรูปแบบของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (Likert's scales)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามลีลาการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ตามทฤษฎีของ กรashaและไรซ์แมน (Grasha and Reichmann) ให้แก่นักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552 จำนวน 98 คน เมื่อเก็บแบบสอบถามได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น 98 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกระทำข้อมูลตามลำดับดังนี้

4.1 ลีลาการเรียนรู้ของของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก วิเคราะห์และทดสอบโดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก ปีการศึกษา 2552 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 98 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัย ดังนี้

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก

ลีลาการเรียนรู้											
แบบมีส่วนร่วม		แบบร่วมมือ		แบบพึ่งพา		แบบอิสระ		แบบแข่งขัน		แบบหลีกเลี่ยง	
$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
3.66	0.51	3.46	0.38	3.36	0.3	3.16	0.41	2.82	0.49	2.57	0.57

จากตาราง พบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบกมีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 3.66 และมีลีลาการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย คือ 2.57

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลีลาการเรียนรู้

ลีลาการเรียนรู้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. แบบมีส่วนร่วม	58	53.21
2. แบบร่วมมือ	24	22.02
3. แบบพึ่งพา	9	8.26
4. แบบอิสระ	10	9.17
5. แบบแข่งขัน	4	3.67
6. แบบหลีกเลี่ยง	4	3.67

จากตาราง พบว่านักเรียนพยาบาลกองทัพบก มีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุดจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 53.21 แบบแข่งขันและแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด จำนวนแบบละ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.67

ตาราง 3 ความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ลีลาการเรียนรู้-ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	Phi (ϕ)	p-value
1. แบบมีส่วนร่วม	.15	.13
2. แบบร่วมมือ	.049	.63
3. แบบพึ่งพา	.132	.29
4. แบบอิสระ	.04	.75
5. แบบแข่งขัน	.12	.33
6. แบบหลีกเลี่ยง	.017	1.0

จากตาราง พบว่าลีลาการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก

การอภิปรายผล

การศึกษาลีลาการเรียนรู้ของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบกมีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสูงที่สุด รองลงมา คือ แบบร่วมมือ แบบพึ่งพา แบบอิสระ แบบแข่งขันและแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของธนพร ศรีพงษ์⁹ ที่ได้ศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน พบว่านักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือและแบบมีส่วนร่วมในระดับสูง ส่วนแบบการเรียนรู้แบบพึ่งพา แบบอิสระ และแบบแข่งขันอยู่ในระดับปานกลาง และแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับต่ำและสอดคล้องกับผลการวิจัยของกอบกาญจน์ ศรีประสิทธิ์¹⁰ ที่ศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย 5 มหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษาพยาบาลในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นอันดับหนึ่ง และอยู่ในเกณฑ์สูงและยังมีสอดคล้องกับผลการวิจัยสุทธิดา สุขมงคล และคณะ¹⁰ ได้ศึกษาเรื่องแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีแบบการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับสูงและแบบมีส่วนร่วม แบบพึ่งพา แบบอิสระ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน และแบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับต่ำ ในส่วนลีลาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่น ๆ นั้นยังพบว่ามี ความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุรศักดิ์ ยอดหาญ¹¹ ที่ศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมาเป็นแบบอิสระ คิดเป็นร้อยละ 18.00 แบบร่วมมือ คิดเป็นร้อยละ 13.20 แบบพึ่งพา คิดเป็นร้อยละ 6.30 แบบแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 3.80 และแบบหลีกเลี่ยงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.60

จากผลการศึกษาดังกล่าวอาจจะสะท้อนให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลากหลาย พยายามให้ผู้เรียนมี

ส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น ในขณะเดียวกันมีการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการอภิปรายในชั้นเรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนมีลักษณะของการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือมากขึ้น

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก พบว่า ลีลาการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย อาจเนื่องมาจากนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 มีความหลากหลายในลีลาการเรียนรู้ทั้ง 6 แบบ ถึงแม้ว่า การศึกษาครั้งนี้จะพบว่านักเรียนพยาบาลมีลีลาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุดก็ตาม และจากการศึกษาของ ธนพร ศรีพงษ์⁹ ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชั้นปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีลีลาการเรียนรู้แต่ละแบบไม่แตกต่างกัน แสดงว่าลีลาการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น่าจะเกี่ยวข้องกัน เนื่องจากลีลาการเรียนรู้จะสะท้อนถึงลักษณะของผู้เรียนซึ่งจะมีความถนัดที่แตกต่างกันได้ โดยทั่วไปของนักเรียนพยาบาลกองทัพบกนั้นจะอยู่หอพักร่วมกัน ออกนอกบริเวณวิทยาลัยได้เฉพาะวันหยุดทำให้นักเรียนพยาบาลมีความคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี ประกอบกับมีการทบทวนรายวิชาก่อนสอบ ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จึงอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันมากนัก และจากการศึกษาของ อนุชัย เรืองธีระไชยศรี¹² ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนิสิตนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ของกราชและไรช์แมน (Grasha and Reichman) ผลวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ นักศึกษาพยาบาลนั้น ลักษณะมี มโนะนันท์ และรุจิเรศ อนุรักษ์¹³ ได้ทำการศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลโรงพยาบาลรามธิบดี โดยใช้แบบสอบถามแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของกราชและไรช์แมน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูง พบว่ามักใช้แบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม แบบอิสระและแบบแข่งขัน ส่วนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำใช้แบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบพึ่งพา และแบบหลีกเลี่ยง นอกจากนี้พบว่านักศึกษาระดับชั้นปีต่างกันมีแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกอบกาญจน์ ศรีประสิทธิ์¹⁰ ศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย 5 มหาวิทยาลัย พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเพียงแบบเดียว คือแบบหลีกเลี่ยง ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นนักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 และอยู่หอพักร่วมกันมานานเกือบ 4 ปี ทำให้มีความคุ้นเคยในกลุ่มเพื่อนมากกว่าชั้นปีอื่นๆ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องมีการปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มเพื่อนและมีการทบทวนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในวิชาเรียน จึงอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งสอดคล้องกับสุทธิดา สุขมงคล และคณะ¹⁰ ได้ศึกษาเรื่อง แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงมีแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบแต่ละระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูง มีแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางและต่ำ ส่วนนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3. 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัยครั้งนี้และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ทราบ

ว่านักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะสาขาพยาบาลศาสตร์มีผลการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือมากที่สุด ส่วนแบบหลีกเลี่ยงจะพบได้ค่อนข้างน้อย แต่ทั้งนี้ก็มีความหลากหลายของผลการเรียนรู้ในชั้นปีเดียวกัน เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการเรียนรู้นั้น ผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเป็นเพราะผู้เรียนมีลักษณะเฉพาะตน มีความถนัดในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันย่อมนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. ควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก โดยในภาพรวมนั้นพบว่า นักเรียนพยาบาลกองทัพบกมีผลการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมมากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามในชั้นปีเดียวกันผู้เรียนยังมีผลการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน จึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนสูงสุด

2. ในการจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการมอบหมายงาน และให้เวลาในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพื่อตอบสนองผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

1. ทิศนา ขัมมณี. 2548. ลีลาการเรียนรู้-ลีลาการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2. Davis, 1991 อ้างใน เอมอร์ ฤกษ์รุ่งสรรค์. 2543. การศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการคิดของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ประเทศไทย และนักศึกษามหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย. คุรุภัณฑ์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
3. อัจฉรา ธรรมภรณ์ อ้างใน นิศากร เจริญดี. 2543. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ต่างกัน โดยใช้บทเรียนบนเว็บวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ 2. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2552 จาก http://www.gits.kmutnb.ac.th/ethesis/data/4720581059_abstract.pdf
4. พันธุ์ศักดิ์ พลสารมัย. 2543. คู่มือการเรียนการสอน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาฯ สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
5. กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
6. กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. กลวิธีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับวิธีการเรียน (Learning style). พิมพ์ครั้งที่ 1. ททท. : ครุสภาลาดพร้าว.
7. Grasha, A. and Reichmann, S. 1975. Student Learning Styles Inventory. Faculty resource center, University of Cincinnati.
8. ธนพร ศรีพงษ์. 2537. แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
9. กอบกาญจน์ ตรีประสิทธิ์. 2529. แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
10. สุทธิดา สุขมงคล และคณะ. 2535. แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลนครราชสีมาที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน. กรุงเทพมหานคร: กองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.
11. สุรศักดิ์ ยอดหาญ. 2546. แบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ คอ.ม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
12. อนุชัย เรืองธีระไชยศรี. 2542. รูปแบบการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม., จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
13. ลักษณ์ มีนะนันท์ และจุริเจต อนุรักษ์. 2528. การศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลรามาริบัติ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาริบัติ มหาวิทยาลัยมหิดล.